

Celje - skladišče

D-Per
65/1985

5000013539, 1

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

RUDAR

GLASILO KOLEKTIVA RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA
FRANC LESKOŠEK-LUKA, TITOVO VELENJE

LETO XIX

PETEK, 8. MAREC 1985

ŠTEVILKA 1

ZA DAN ŽENSK

Živimo v desetletju OZN za ženske. Strokovnjaki FAO (Organizacija za prehrano in kmetijstvo v okviru ZN) so ugotovili, da ženske pridelajo najmanj polovico hrane v svetu, v nekaterih državah Afrike celo 90 odstotkov. Zaposlene so v vseh vejah gospodarstva in industrije, so uspešne, a vendar v primerjavi s svojimi moškimi kolegi za enako delo plačane slabše. V nekaterih delih sveta so naredili še korak nazaj in jih ogrnili v črne rute, potisnili k ognjišču. Nujno je, da jim priznamo pomembno vlogo, ki jo imajo tako v gospodarskem kot v družbenem razvoju vsake države posebej.

Vida Tomšič je v svojem delu *Ženska, delo, družina - družba dejala*:

"Kot delavka, upravljalca, ki odloča o skupnem dohodku, kot soudeleženka pri samoupravnih odločitvah in kot mati - lahko vpliva na družbeni razvoj tako, da se sredstva usmerijo v tiste nujne družbene službe, ki olajšujejo združevanje materinstva in zaposlitve."

Ženska torej lahko odloča, lahko dela. Ženska je osrednja oseba praznika, ki ga z velikimi besedami imenujemo 8. marec, mednarodni dan žensk. Je mati, delavka, gospodinja, skratka tista, ki je bila stoletja in je še varuh domačega ognjišča. Zdaj pa ji nenadoma očitamo, da ni zadosti mati, da ni dobra delavka, da je preveč razpeta med delom in družino.

Govorimo, da bi morala vsaka Slovenka roditi najmanj dva otroka, pri tem pa se ne moremo odločiti, ali ji pripada porodniški dopust eno leto ali manj. Ob tem razpravljamo na vseh ravneh, govorimo, koliko nas bo to stalo, kako naj naredimo, če bosta porodniški dopust izrabljala oče in mati, ter še in še. Za preučitev tega problema bodo zavezali strokovno komisijo. Ob tem pa smo šele lani ob koncu leta sprejeli sporazum o sprotne usklajevanju nadomestila osebnih dohodkov za čas porodniškega dopusta.

Smo o vsem tem vprašali tudi ženske?

Dalje na 2. strani!

Materam in ženam delavcev in vsem delavkam
v sestavljeni organizaciji REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje

ISKRENO ČESTITAMO ZA DAN ŽENSK - 8. MAREC

Družbenopolitične organizacije in samoupravni organi sestavljene organizacije

Nedavno je televizija prenašala razgovor za okroglo mizo, v katerem se je veliko govorilo o moški emancipaciji, o moški ogroženosti.

Ravno v sedanjih kriznih razmerah bi bilo prav in dobro, pa tudi pomembno, da odkrito govorimo o vseh problemih, ki so važni za armado zaposlenih žensk. Popolnoma enakovredne so ob strojih, v učilnicah, pisarnah, pri opravljanju najzahtevnejših funkcij - tedaj, ko delajo. Kaj pa sicer?

Še vedno prevladuje mnenje, da je ženska tista, ki skrbi za domače ognjišče in potomstvo. Podobne misli so se vtihotapile tudi v dokumente, ki govorijo o dolgoročnem razvoju naše družbe. Zagovorniki teh misli menijo, da na ta način lahko veliko privarčujemo pri prehrani, zdravstvu in socialnem varstvu sploh, če žena mati ne bi bila zaposlena.

Pa vendar ne gre le za ozke ženske probleme, temveč kar za polovico zaposlenih v Sloveniji. Smo se kdaj vprašali, kakšne bi bile posledice, če bi množica zaposlenih žensk ob strojih, v pisarnah in drugod ostala doma? Ne, o tem najbrž nismo razmišljali.

Naša ženska, mati, delavka, kmetica, gospodinja je enakovredna, ko dela, lahko tudi odloča, samoupravlja. Spregledamo pa jo pri podeljevanju nagrad. Za prvomajsko nagrado dela, na primer, že leta nismo predlagali ženske. V razpisih prostih del in nalog, denimo, vse prevečkrat piše, da je delo primereno za moške. Ob tem pa že leta in leta ugotavljamo, da so ženske prav tako kot moški sposobne za opravljanje tudi težjih del.

Tako kot vsa leta do sedaj bo tudi letos ob 8. marcu izraženih polno lepih besed. Veliko proslav bo, o katerih bomo kasneje dejali, da niso dosegle svojega mena. Ženske bomo deležne šopkov rož in lepih obljub. A ko bo praznik mimo, bodo obljube do prihodnjega 8. marca pozabljene. Da, pozabljene, pa čeprav nam ne manjka pridnih in požrtvovalnih delavk; delavk, ki pomagajo vleči voz našega majavega gospodarstva iz zagat, v katerih smo se znašli.

Zavedati se moramo, da so ženske pri nas že položile izpit zrelosti. Pokazale so, da so sposobne delati - ne samo ob domačem ognjišču, se sposobne tudi boriti s puško v roki, sposobne tudi največjih žrtev, sposobne uresničevati in držati oblast delavskega človeka v svojih rokah. Zato proč s starim načinom mišljenja in ne delajmo jim krivice, kajti ženske so prav tako kot moški - nepogrešljiv člen v naši družbi!

Marija Boruta

PORTRETA

Mira LAUBENSTEIN, operaterka pri zajemalnem stroju v delovni skupnosti našega kombinata AOP

Šestnajst let je bila stara, ko je oblekla modro delovno haljo in stopila skozi vrata proizvodne hale v Gorenju. Tako je bilo konec njenega otroštva. Osem let in enajst mesecev ji je minilo ob proizvodnem traku. Potem se je od tega dela poslovila, bila dve leti doma gospodinja in mati, nato pa se znova zaposlila. Sedaj je za njo že dvajset let dela in to je bil tudi vzrok za najin pogovor.

Obiskala sem jo v delovni skupnosti našega kombinata Avtomatska obdelava podatkov in jo zmotila pri njenem običajnem delu. Zajemala je podatke, strojno.

"Moje delo je zahtevno, odgovorno. Podatki morajo biti pravilni", je povedala, nato pa sva se umaknili v sosednjo, takrat prazno pisarno, da sva se lahko v miru pogovarjali. Začeli sva kar pri Mirinem otroštvu. O njem je dejala:

"Rodila sem se v Arnačah pri Velenju. Nisem imela srečnega, brezskrbnega otroštva, kajti mati mi je umrla, ko sem bila stara komaj tri leta. Zato se otroških let ne spominjam rada. Rajši imam sedanjost, saj sem zdaj bolj srečna."

Sreča, zadovoljstvo se Miri tudi vidita na obrazu, izžarevata iz njenih besed o možu, sinu, hčerki, domu in opravljenih doma. Niti malo ni zagrenjena, nerazpoložena. Pravi, da ni črnogleda, da gleda v življenje vedro; včasih celo preveč. "Saj konec koncev se vedno vse uredi," je z nasmehom pribila.

Ima dva, že skoraj odrasla otroka, osemnajstletnega Zorana in šestnajstletno Ireno.

"Triindvajset let sem imela, ko sem se poročila. Zaradi otrok sem po poroki pustila delo v Gorenju, kajti za otroško varstvo bi morala plačevati skoraj toliko, kot sem zaslužila. Skratka, ni se mi splašalo biti zaposlena. Sploh je za otroke boljše, če je mati vsaj v prvih letih njihovega življenja veliko časa z njimi.

Po dveh letih pa sem se znova zaposlila. V šoštanjskih termoelektrarnah so organizirali tečaj za koderje pri avtomatski obdelavi podatkov, pa sem se prijavila zanj, ga naredila, in potem

RUĐAR - INFORMATOR, glasilo kolektiva sestavljene organizacije REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje

Za izdajanje glasila skrbi uredniški odbor. Odbor sestavljata:

- delegacija samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij: Ivan Krejan (RLV - J. mehanizacija) - namestnik Polde Rober (RLV - J. Škale), Anton Ribarič (RLV - DSSS) - namestnik Igor Jevšovar (RLV - J. Preloge), TE Šoštanj - Maks Lomšek (namestnica Zinka Moškon), ESO - Alojz Filipančič (namestnik Dragan Čelofiga), SIPAK - Roman Rebernik (namestnik Rudi Vuzem), EFE - Mile Maksimovič (namestnica Milena Zaleznik), Avtoprevozištvu in servisi - Vili Malovšek (namestnik Branko Kranjčec), Tiskarna - Silvo Pešak (namestnica Marija Boruta), Družbeni standard - Dragica Pohar (namestnik Jože Mirtič), Avtomatska obdelava podatkov - Mira Uranc (namestnik Boris Lisac), Zavarovanje - Niko Pečovnik (namestnik Roman Golčar), DSSS SOZD - Branko Ledinek (namestnica Anica Pristovšek);
- delegacija delavcev in njihovih stalnih sodelavcev pri glasilu: Konstantin Kuzmin (DSSS SOZD - odgovorni urednik), Rafael Batič (DSSS SOZD - glavni in tehnični urednik), Draga Lipuš (DSSS SOZD - novinarka), Eva Biškop (DSSS SOZD - tajnica in stavka glasila), Lojze Ojsteršek (DSSS SOZD - fotografske storitve), Miha Pevnik (DSSS SOZD - tajništvo samoupravnih organov SOZD), Irena Seme - Tirnanič (referentka za informiranje v TE Šoštanj) in predstavnik OK SZDL Titovo Velenje.

Predsednik uredniškega odbora: Ivan Krejan • Naslov uredništva: Titovo Velenje - Prešernova 10 (IV. nadstropje, soba 58 - telefon 855 231, interno 260)

Tiska DO Tiskarna REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje (Titovo Velenje - Celjska cesta, telefon 855 521, interno 301) • Glasilo prejemajo vsi člani kolektiva brezplačno • Izhaja po potrebi • Naklada 6 500 izvodov

Mira LAUBENSTEIN

Jožica VUČINA

ko je bil ustanovljen REK Velenje, pristala v delovni skupnosti REK Avtomatska obdelava podatkov, kjer - kot vidite - delam še danes.

Zadovoljna sem s svojim sedanjim delom. Tudi zato, ker se s sodelavci razumem!"

Tako je Mira na kratko opisala svoje dosedanje življenje matere in delavke.

Njena najljubša opravila so pletenje, izdelovanje goblenov in taka dela sploh. Najbolj zadovoljna pa je, ko ima stanovanje pospravljeno, vse počiščeno in vrt, ki spada k stanovanju, v katerem živi z družino, obdelan.

"Nikoli nisem imela tako velikih želja, da se ne bi dale uresničiti. Z družino živim v dvosobnem stanovanju v Šoštanju, včasih sicer malo sanjamo o svoji hiši, a v glavnem smo zadovoljni. Ne stremimo za razkošjem, zato se tudi v sedanji draginji kar znajdemo. Hči hodi v prvi letnik šole za računalništvo, sin pa se zadnje leto uči za kuharja," je povedala.

Ker sva se pogovarjali nekaj dni pred 8. marcem, sva spregovorili tudi o družbenem položaju žensk pri nas. Mira je glede njega takegale mnenja:

"Ženske so v naši družbi kar precej zavarovane. Lahko uveljavljajo svoje pravice na vsakem področju in jih tudi uveljavijo. Celo več dosežejo kot moški. Ob ločitvi, recimo, ima ženska več pravic do otrok, do stanovanja, kakor jih ima moški. Res je tudi, da so skoraj vse ženske zaposlene in da jih doma čaka še veliko gospodinjanskega dela, a dandanes se večina moških že tudi loti dela v družini, tako da ne pade vse na ramena ženske."

Prede n sva se z Miro poslovili, sem še enkrat omenila, da je za njo že dvajset let dela in da to ni malo.

"Malo res ni!" se je strinjala, "minilo pa je kar naenkrat. Še malo in dovolj bom imela let za upokožitev. Priznam, da se že kar veselim, saj bom takrat imela veliko časa za pletenje, šivanje in za delo na vrtu."

Draga Lipuš

Jožica VUČINA, detajlistka-konstruktorka v temeljni organizaciji ESO Strojni obrati

O Jožici Vučini sem vedela le, da ima za sabo dve desetletji dela in da je konstruktorka v temeljni organizaciji ESO elektro obrati. Nemalo sem zato bila presenečena, ko mi je simpatična ženska, ki nikakor ne kaže več kot trideset let, na vprašanje, kje bi našla Jožico Vučino, odgovorila: "To sem jaz!"

Tako mlada je videti, da se mi je zdelo nemogoče, da bi bila to res ona. Morala mi je zatrditi, da si bo kmalu naložila že četrti "križ"; v dokaz, da se ji je nabralo že toliko let, pa je povedala še, da ima že sina pri vojakih. Ob teh svojih besedah se je nasmejela in nasmejana bila videti še mlajša. Nisem si mogla kaj, da je ne bi vprašala, kako se ji je posrečilo ohraniti mladostni videz, in odgovorila mi je, da ni naredila za to nič posebnega, le z rekreacijo, s smučanjem in plavanjem, da se je nekoliko ukvarjala. Kakorkoli že - res je videti še čisto mlada ženska; čeprav je - kakor sem zvedela - morala prebroditi že tudi nekaj težkih obdobij; obdobj, ko se je včasih tudi jezila.

Jožica je rojena Velenčanka. Najmlajša izmed štirih hčera je bila v družini. "Oče je delal na žagi, mati pa je pomagala okoliškim kmetom pri delu na polju, da sta lahko preživela družino," je povedala. "Hišo smo imeli na pol poti ob cesti Pesje - Velenje, a so nam jo zaradi regulacije Pake podrli. Sedaj sva s sestrami, kjer je stala, razteza Gorenje. V zameno smo dobili hišo v starem delu Velenja, ki pa smo jo morali precej preurediti. V njej živim sedaj z družino. Starejši sin - Boštjan mu je ime - je pri vojaki, mlajši, Jernej, pa je še osnovnošolec. Mislim, da smo srečni. Navezani smo drug na drugega in na domači kraj. Kar zamisliti si ne morem, da bi zapustili Titovo Velenje. Radi pa potujemo po svetu, a zadnje čase imamo za to vse manj možnosti. Zato dopust preživljamo kar kje v bližini. Pred kratkim smo se vrnili z zimskih počitnic, ki smo jih preživeli na Rogli."

Marsikatera družina si sedaj teden dni smučanja v hribih že težko privoščiti, družinski proračun nekaterih pa ga sploh ne prenese. Jožica je omenila, da bi tudi njena družina morala živeti bolj skromno, če ne bi mož, ki je zaposlen pri Vekosu, dokaj dobro zaslužil. Mimogrede mi je zaupala tudi, da sta se z možem spoznala že v času, ko je hodila še v šolo, in da se od takrat nista več razšla.

Nadaljnji pogovor sva preusmerili na njeno delovno področje.

"Po končanem šolanju v poklicni kovinarski šoli sem se zaposlila v razvojnem oddelku skupnih služb RLV," je začela pripovedovati, "leta 1976 pa sem začela delati v konstrukcijskem oddelku v ESO in prva štiri leta delala v njem v strojni smeri, sedaj pa že pet let delam v elektro projektivi. Rišem, konstruiram razne projekte in vodim arhiv projektov za skupne službe ESO in temeljno organizacijo Elektro obrati. Včasih je delo enolično, a ko dobim v roke kakšen bolj zanimiv projekt, enoličnost izgine."

V teh dvajsetih letih dela sem že nekajkrat pomislila, da bi se lotila kakšnega drugega dela, a nikoli dovolj resno, da bi to tudi storila. Saj konec koncev imam konstruiranje rada. Moti pa me, ker nekateri moški omalovažujejo delo nas žensk. Eden izmed starejših inženirjev v naši službi, recimo, pravi, da ženske v strojni in elektro stroki niso nikoli tako uspešne kot moški. To je seveda za nas vse prej kot spodbudno. Sicer pa ni edini, ki ima takšno mnenje. Nekateri moški pač nočejo priznati, da so ženske tudi pri takem delu lahko enako uspešne kot oni. Dokazov za to ne manjka; kakor tudi za to, da so ženske za enako delo v primerjavi z moškimi večkrat slabše nagrajene."

Tako sva končali pogovor o njenem delu in odnosih delavci - delavke, nato pa še malo poklepetali; ob kavi. V tem kramljanju sem izvedela o njej še to in ono. Vendar me je opozorila naj zadržim zase, ker da nikoli ni želela, da bi ljudje o njej veliko vedeli; da bi se o njej pogovarjali. Vedno - je rekla - sem si želela le tega, da bi bila srečna v krogu svoje družine. Da bi svoja dva sinova dobro vzgojila in naučila pravilno živeti. Na drugi strani pa, da bi z zadovoljstvom opravljala svoje delo in se razumela s sodelavci. Vse te svoje želje je tudi uresničila.

Draga Lipuš

ZAHVALA

Iskrena hvala delavcem APS in drugih organizacij združenega dela REK Franc Leskošek-Luka, godbenikom Rudarske godbe in pevcem zbora Kajuh v Titovem Velenju, guvernikom in vsem drugim, ki ste nam pomagali prebrskati najtežje trenutke ob našem poslavljanju 26. februarja od ljubega moža, očeta, sorodnika Karla Plevnika na pokopališču v Šmartnem pri Slovenjem Gradcu.

Žena Jožica s sinovoma Dragom in Andrejem in hčerko Polonco ter sorodniki

Krajanji Jagnjenice in Svibnega so tudi letos povabili sebi v goste skupino naših rudarjev

Enodnevnogostovanje in zanimivo potepanje toliko rudarjev, kolikor je dni v tednu, iz našega rudnika kmalu po novem letu, v januarju - kateri izmed naših rudarjev naj grejo na to gostovanje in ekskurzijo, določijo oni sami, v svojih delovnih skupinah - po domah krajanov in krajevnih ustanovah Jagnjenice in Svibnega in drugih krajev v okolici Radeč je postalo že tradicionalno.

Pred štirimi leti, ko je Karolina Gračner, lastnica gostišča Stari dvor v Jagnjenici, prvič povabila na tak izlet sedmerico naših rudarjev - pravzaprav enega za sedem dni, a so naši rudarji rekli: "Raje sedmerico za en dan!" - si ni nihče mislil, da se bo med krajanji teh krajev in našimi rudarji med temi snidenji staklo toliko prijateljskih vezi, kakor se jih je.

Tudi skupina krajanov Jagnjenice in Svibnega je že bila na obisku pri nas, v našem rudniku in Titovem Velenju.

Letos se je skupina rudarjev iz našega rudnika odpeljala na ta izlet in gostitev zgodaj zjutraj predzadnjo soboto v januarju. V njej so bili Ivan Pustinek (J. mehanizacija), Vlado Mance (J. transport), Miha Priteržnik (J. Preloge), Albert Novinšek (J. Pesje), Ivan Horvat (J. Škale) in Anton Zidar (J. gradnje). Spremljali pa smo jih vodja proizvodnje v RLV Avgust Terjav, podpredsednik sindikata RLV Rudi Vodeb, ki je bil tudi vodja izleta, in jaz, avtor teh vrstic.

Do minute natančno ob dogovorjenem času smo prispeli k našim gostiteljem. Segli smo si v roke in se do malice zapletli v klepet. Po malici v gostišču Karoline Gračner smo se najprej odpravili v tovarno otroške konfekcije KORA v Radečah, nato pa smo se ustavili v hotelu. Radi bi bili nekaj spili, a nam strežno osebe ni imelo časa postreči. Mi pa nismo imeli časa v nedogled čakati - ob 12.30 smo morali biti na železniški postaji v Zidanem mostu - zato smo odšli naprej žejni. Pa nismo zdržali. Mimogrede smo zavili v gostilno Anice Krivec v Zidanem mostu, kjer so nam vljudno in hitro postregli z domačim vinom, domačimi klobasami in kruhom.

Na železniški postaji v Zidanem mostu nas je pričakal vlakovni odpravnik; včasih so mu rekli načelnik postaje. Razkazal nam je potek železniškega prometa na postaji - tudi posrednega: v komandni sobi, v kateri vse kretnice predstavljajo s pritiskom na gumbe.

Vpitja železniškega osebja in nekoč znanih žvižgov piščali na železniških postajah, kakršna je v Zidanem mostu, dandanes ni več slišati. Sporazumevajo se prek radijskih zvez.

Zvedeli smo, da skozi železniških postajo v Zidanem mostu spolzi na dan 240 do 260 tovornih in potniških vlakov, torej vsaki pet do šest minut eden.

Naprej nas je pot vodila v lovsko kočjo..., kjer smo dobili pijačo, ki je bila tako močna, da nam je kar hitro načela možganske celice. Še sreča, da naš šofer ni pil.

V teh krajih imajo močno lovsko družino. Nekaj njenih članov smo spoznali. Enega smo celo spravili v rahlo zadrego, ko smo ga vprašali, katera gozdna žival je še najbolj podobna lisici. Ni se mu namreč "posvetilo", da je to lisjak.

Potem je padlo povelje: "Na kosilo!" Pa smo se odpeljali nazaj v Karolinino gostišče. Ivan Pustinek, ki je bil menda ta dan razporežen, kot še nikoli - sicer pa je tudi vedno zelo duhovit, zato ga sodelavci rudarji kar skrivaj, da vam ga ne ugrabi kakšen Tof ali Šraufciger, saj bi se od Ivana oba lahko celo kaj naučila - nas je na tej poti in potlej pri kosilu zabaval s svojimi "štosi". Stresal jih je tako hitro, da bi zlahka napolnil tekoči trak, po katerem "teče" premog od RLV v TE Šoštanj. Časa, da bi katero zapeli, enostavno ni bilo. Tudi naša gostiteljica

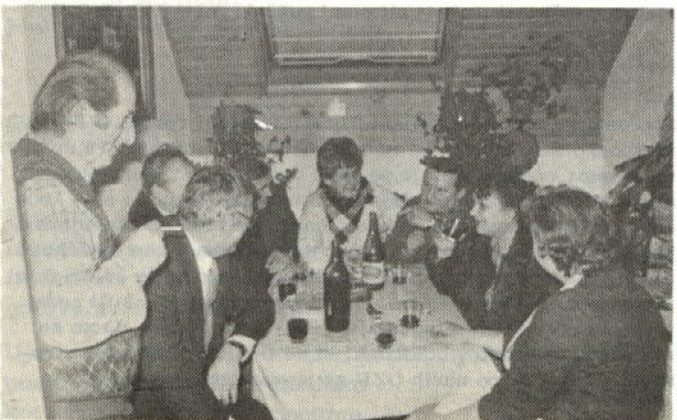
Za mizo Karoline Gračner!

Ogledali smo si tovarno otroške konfekcije KORA.

V komandni sobi železniške postaje v Zidanem mostu!

V gosteh pri enem od krajanov Svibnega!

Univerza E. Kardelj v Ljubljani

FNT

VTO Montanistika

OO ZSMS
61000 LJUBLJANA
Aškerčeva 20
JUGOSLAVIJA

29.
SKOK ČEZ KOŽO

Študentje visokošolske temeljne organizacije univerze Edvard Kardelj v Ljubljani MONTANISTIKA vas vabimo na XXIX. tradicionalni svečani sprejem študentov montanistike v rudarski, geološki in metalurški stan.

Priredili ga bomo 30. marca 1985 ob 19.30 v hotelih UNION in HOLIDAY INN v Ljubljani.

Cena vstopnice je 2500 dinarjev. Vanjo so vračunani stroški za rezervacijo sedeža, propagandno brošuro, spominsko značko, aperitiv, večerjo in še en obrok jedi po polnoči pa za najetje dveh ansamblov, ki vam bosta igrala in pela med zabavo s plesom.

Skok čez kožo bo potekal v veliki dvorani hotela Union in se začel točno ob uri, ki smo jo navedli.

Vstopnice bodo v prodaji do 29. marca v sobi odbora za XXIX. skok čez kožo v Aškerčevi 20 v Ljubljani, vsak delavnik med 9. in 13. ter 16. in 18. uro. Plačate jih lahko tudi na naš žiro račun: 50101-678-36430.

Če želite o tej naši tradicionalni prireditvi še kaj zvedeti (na primer v zvezi z rezervacijo mize za večjo družbo in rezervacijo sobe v hotelu), nas vprašajte prek telefona (061) 212-027 ali 212-121. Srečno!

ca Karolina je imela na svoji strani žensko, šestinštiridesetletno učiteljico Majdo, ki je "stresala vice" kot opica uši. Poleg tega je bila naš 'turistični vodnik'. Razkazala nam je kraje v okolici, in videli smo, kako lepo so si krajanje tod uredili življenje. Imajo gasilski dom, trgovino, dom krajevne skupnosti, v katerem ima tudi mladina prostor zase, in še marsikaj.

Karolina Gračner ima kot predsednica sveta krajevne skupnosti, v kateri živi, dela čez glavo, a pravi, da jo to delo veseli; da se je odločila, da ga bo vestno opravljala, kajti krajanov, ki so ji to obveznost zaupali, noče razočarati, "Nekateri se takšnih funkcij branijo," je povedala, "kajti dela je veliko in ni hvaležno. Včasih ostaneš sam za vse odgovoren. Več bi moralo biti medsebojnega zaupanja!"

Karolina je razgledana, pametna in odločna ženska. Ko ona dá besedo, to velja bolj kot podpisan sporazum. Zasebna gostilničarka je od 1972. leta, prej pa je deset let delala v Nemčiji. Prepotovala je celo Evropo, poletela pa tudi čez lužo - v ZDA in Kanado. Ko je bila mlada, je veliko potovala "na štop", kasneje pa prek potovalnih agencij... Za prijavo na potovanje na Korziko, ki se je tako tragično končalo, je bila prepozna - in pravočasna, da si je ohranila življenje.

"Lepo je potovati po svetu, a doma je najlepše," je pribila.

Prišel je čas za slovo. Naše srečanje je bilo prijetno in zanimivo in takšna bodo gotovo tudi nadaljnja srečanja naših rudarjev s krajanje Jagnjenice in Svibnega.

Naša gostiteljica Karolina nam je zaupala, da bo na prihodnje, jubilejno, peto tako snidenje povabila večjo skupino rudarjev, zraven pa še eno snažilko in telefonistko iz našega rudnika.

Pripravil Lojze Ojsteršek

12. letno srečanje racionalizatorjev iz našega kombinata

POTREBNA JE VEČJA MNOŽIČNOST IN USMERJANJE INOVACIJSKE DEJAVNOSTI

Kakor v celotni naši družbi tudi v našem kombinatu spoznavamo pomen svojega lastnega znanja, razvoja in tehnologije. Precej dela v tej smeri pa je osredotočenega na spodbujanje in ustrezno nagrajevanje delavcev za množično inovacijsko dejavnost. Inovacijska dejavnost v našem kombinatu ni od včeraj. To pove tudi podatek, da so se racionalizatorji iz našega kombinata letos konec januarja zbrali že na svojem 12. letnem srečanju. Nanjem so - kot običajno na teh srečanjih - racionalizatorji, ki so v preteklem letu dobili zadnje ali enkratne nagrade za svoje inovacijske predloge, prejeli tradicionalne "zlate", "srebrne" in "bronaste" diplome kombinata, vsi udeleženci pa so srečanje izkoristili za kritičen pregled lanskega inovacijskega dela in njegovih rezultatov v kombinatu.

IZ POROČILA O LANSKI INOVACIJSKI DEJAVNOSTI V NAŠEM KOMBINATU

V posameznih OZD kombinata obravnavanje in uresničevanje inovacijskih predlogov poteka različno in takšno je tudi zadovoljstvo OZD z inovacijskimi dosežki v dejavnostih, ki jih opravljajo.

V DO RLV imajo za obravnavanje inovacijskih predlogov komisijo in analitika za inovacijsko dejavnost. Oba svoje naloge opravljata po določilih pravilnika za inovacije, sprejetega leta 1982 na seji delavskega sveta delovne organizacije.

Sicer pa v RLV ugotavljajo, da v preteklem letu inovacijska dejavnost v njihovi delovni organizaciji ni bila toliko množična in plodna kot leto prej, obenem pa tudi, da je za to dejavnost sposobnih veliko njihovih delavcev. Torej je zanjo treba delavce le bolj spodbujati, in sicer tudi z organiziranjem konkretnih množičnih inovacijskih akcij in hitrejšim praktičnim uresničevanjem inovacijskih predlogov.

V DO TE Šoštanj je obravnavanje inovacijskih predlogov lani prevzela na novo imenovana komisija za inovacijsko dejavnost. Poleg tega so delavski sveti temeljnih organizacij in delovnih skupnosti TE Šoštanj sprejeli nekaj dopolnitev in sprememb pravilnika o inovacijah v delovni organizaciji, nujnih predvsem za upoštevanje objektivnih razlik med različnimi inovacijskimi predlogi.

V TE Šoštanj napovedujejo, da bo letos zaradi predvidene reorganizacije celotne njihove delovne organizacije prišlo tudi do precej sprememb v njihovi inovacijski dejavnosti. Z organizacijo te svoje dejavnosti in njenimi rezultati namreč niso zadovoljni. Pravijo, da število inovacijskih predlogov pri njih kaže prejkoli ne, da je njihova inovacijska dejavnost naključna. Torej nenačrtna in zato tudi še zdaleč ne množična.

Tudi v vseh drugih delovnih organizacijah znotraj kombinata - v ESO, Sipaku, EFE, APS in Tiskarni - imajo komisije za inovacijsko dejavnost kakor tudi veljavne pravilnike zanjo, po katerih te komisije delajo. Vendar v ESO ugotavljajo, da so se pri njih znaki upadanja inovacijske dejavnosti iz prejšnjega leta lani kazali še naprej. Enako ugotavljajo tudi v Sipaku, čeprav je pri njih lani ta dejavnost v primerjavi z letom prej bila znatno živahnejša.

Splošno mnenje v našem kombinatu je, da z lansko inovacijsko dejavnostjo v njem - kljub nominalno večjemu skupnemu ugotovljenemu ekonomskemu prihranku od uporabe inovacij - ne moremo biti zadovoljni, in to predvsem zaradi njene premajhne množičnosti. K temu neuspehu pa - pravijo - ni "pripomoglo" le neučinkovito delo nekaterih komisij za inovacije v kombinatu, temveč nasploh neustrezen odnos do množične inovacijske dejavnosti. Boljše materialno in moralno spodbujanje delavcev za snovanje inovacij in poleg tega prizadevnejše vključevanje tehničnih strokovnih služb v delovnih organizacijah in na ravni kombinata, zlasti razvojnih, v ta proces bi baje zagotovo pripomogla k številnejšim in večjim inovacijskim dosežkom...

Poseben problem v inovacijski dejavnosti sta tehnična dodelava in praktično uresničevanje inovacijskih predlogov. Tudi o tem vedno teče beseda na letnih srečanjih naših racionalizatorjev - in na letošnjem so ugotovili, da tudi glede tega v kombinatu nismo napredovali. Sprožena akcija v jamskih obratih RLV za zbiranje inovacijskih idej resda ni bila brezplodna, a od zbranih je bilo realiziranih le 10 odstotkov idej. Torej ostaja praktična realizacija inovacijskih predlogov še vedno bolj ali manj stvar njihovih avtorjev, pa čeprav mnogi za to nimajo možnosti ne ustreznega znanja.

Praktična realizacija inovacijskih idej bi vsekakor morala biti naloga ustreznih strokovnih služb. Strokovne službe se bi za to morale prizadevati, in sicer tako, da bi sestavile prednostni vrstni red praktičnega uresničevanja inovacijskih predlogov, potem pa bi morale najprej pomagati realizirati navedene predloge v njem z nakazanimi tehničnimi možnostmi za njihovo praktično realizacijo.

USMERJENA INOVACIJSKA DEJAVNOST

Med udeleženci letošnjega srečanja je bil tudi Roman Jurič, sekretar občinskega sindikalnega sveta Velenje.

Na srečanje je prišel z namenom, da prispeva k razpravi na njem o inovacijski dejavnosti v našem kombinatu in drugih OZD v občini. To je tudi storil, ko je med drugim dejal:

"V občini in posameznih OZD v njej bomo morali narediti korak naprej posebno v usmerjanju inovacijske dejavnosti. To zato, ker komisije, ki sprejemajo inovacijske predloge, še vedno le čakajo, da racionalizatorji in inovatorji 'potrkajo na njihova vrata', namesto da bi - prav tako pa tudi oba odbora za inovacije na ravni občine; eden je pri skupščini občinske raziskovalne skupnosti in eden pri občinskem sindikalnem svetu - pokazale več samoiniciative pri inovacijskem delu.

Posebno pri vključevanju strokovnih služb OZD v inovacijsko dejavnost bi morali biti ti organi aktivni; da ne bi samo ugotavljali, da imamo v mnogih delovnih organizacijah v občini veliko strokovnih delavcev, njihovo strokovno znanje in ustvarjalne zmožnosti pa bolj ali manj puščali v nemar..."

Srečanje so s projeciranjem filma o izdelavi robota GORO 102 vsebinsko zelo popestrili tudi predstavniki Gorenja. Pa ne samo s tem; eden od njih je povedal tudi, da so v Gorenju velik napredek v inovacijski dejavnosti naredili lani, ko so - končno - ustanovili službo, sestavljeno iz sedmih strokovnjakov, katerih osnovna naloga je: spodbujanje inovacijske dejavnosti in obravnavanje inovacijskih predlogov. Letos - je še dejal ta predstavnik Gorenja - pa bomo spremenili in dopolnili sedaj veljavne pravilnike o inovacijah, saj ugotavljamo, da so že zastareli; posebno v odločbah, ki se tičejo spodbujanja strokovnih delavcev po naših OZD za inovacijsko dejavnost.

Ivo S. Stropnik

Pleši, draga Denis!

DARILO

Glej, rože rasejo iz pesti!
Blazine prstov so škrlatno zacvetele.
To je znak. To je božji znak.
To znam. Napisati pesem.
Vsak stih skrijem.
Za vse drugo sem večni slušatelj.
Vse solze so besede sluha in molka.
Besede obupa.
Z živimi besedami kričim v strah.
V brezna padam k svojim boginjam.
Z besedami jih razgalim do pasu.
Lasje padajo na ramena,
zvetrijo se prek prsi,

brezbesedje jih opoji.
Vsa ljubezen je na dosegu pesmi.
Zjočem kri, oplodim korenine suhih brez.
To znam. Napisati pesem.
Vsak stih skrijem.
Molčim. Nisem otožen in grd.

NEVESTA

Samo še slečem se,
namočim prste v rdeč globin
in že sem pretrgana popkovina,
gotova za tvoje drobljenje.
Ujemi me! Razlivajočo med prsti, ujemi me,
poskusi me kvasiti z jezikom
kot kiselkasto kapljo poguma,
zbližaj me s svojo zemljo...

ZGODNJA LJUBEZEN

Dotik prsi me toplega sprejme,
prilepi telo se ob drugo telo,
med njima nastane toplina, strast!
In nori dirigent klati s svojo taktirko.
Razgaljam in odkrivam tvoje telo.
Posekan je slak in odrevenijo besede.

Na pristávi grmi, otroci
razlivajo mleko.
Dajem intonacijo telesu,
z gromom se raznežim,
ko se poljubim s tišino v tebi,
ko se poljubim s smrtjo v sebi.
Z udom oplazim mednožje
in prvič poljubim rojstvo,
dlani se hočejo ljubiti
spod kože navzven.
Sokovi vrejo iz mene,
sokovi vrejo iz tebe,
tako se plazimo drug po drugem
do smrti, ko nam ona,
večna in mogočna smrt, poreče,
da ima rada ljudi v svoji kratkosti.
Nobenega ptiča ni več čuti s polja.
Vse, kar je dozorelo,
na polju v mojem grobu
ječi, joče.
Bolest v meni, hrepenenje
in to ječanje dozorevanja
postajajo eno.

AMEN, DENIS!

Preveč mesa imam pod jezikom,
premalo kože, da mi v krmilnici
za zobmi spijs slino.

Z usti ospem dih za ljubezen.
Za zidom odteka snežak,
skopnim besedo, slečem kost, umrem usta.

Skozi listje se vreže tvoj obraz.

Josip Bačić - Savski

MATI

V nič dajejo tvojo ženskost,
lepoto, nasmehe.
Zakaj jočejo, ko te ni več?
Kot odtrgani meteori žalujejo
za izgubljenim otroštvom.
Postajaš jim vse višja,
trdnejša, močnejša.
Moji požirki iz spomina
imajo grenak okus.

Iščem te, gori nebo!
 V mojih nočeh za vekami
 samota trka na vrata
 minulih radosti...
 Mati!
 Zakaj življenje kljubuje
 ljubezni in smrti
 onstran vrat
 skrivnosti?

ŽENSKA

Tvoja zapeljiva pomlad
 v klicih za sokovi življenja
 odkriva skrivnosti
 duha in telesa,
 draži nepotešenih strasti.
 Slavje se bliža
 v kipenju bistrine
 tvojih moči.
 Poljubi med njim
 prikrivali bodo mlade
 liste, nežne cvetove.

OBSODBA

Kaj mi je mar za skregane vetrove,
 prazne besede, podivjano oblast!
 Meni, ki sem zapisan minevanju...
 Nič več me ne ganejo iluzije
 ideoloških konstruktorjev
 ne besede sodobnih pamfletistov.
 Zaradi mene že ni nagrizeno kamenje,
 duh, železo...

Kaj me brigajo genetske spremembe
 v verigi nekontroliranih procesov
 v delavnicah zastupljanja narave;
 tudi hazard zarobljencev ne,
 ki nočejo spoštovati meja
 za ohranitev živega.

Kdo so hudodelci, razsipneži, hazarderji
 v ravnanju z naravo, življenjem
 v poslednjih dveh generacijah?
 Vedno eni in isti, eni in isti,
 željni bogastva, slave in moči?

Purpurni jezdec svetovne apokalipse -
 za svoj brezdanji žep delavci - faraoni
 moderne dobe, krivoverci, politikanti,
 brezčutneži, bahači, totalitaristi,
 ki nas silite skozi rdečo luč!
 Zakaj danes, ko zaradi vas
 umirajo gozdovi, bi lke, živali,
 hinavsko vpijete?

Vi! Vi, grobarji živega, naravnega,
 res niste vedeli, da zrno
 v zdravi zemlji kali, da bi lka
 le v čistem okolju raste in dozori?

Ne kličite sedaj nas, navadne ljudi,
 vi, rekorderji izgub in
 megalomanskih obljub!
 Vi, ki onečejate našo skupno skledo,
 ki ste zaradi sle po oblasti
 izzvali v naravi zmedo...

Zaradi vas danes umirajo gozdovi,
 jutri bodo polja in človeški rodovi...

Marjan Lipičnik,
 zaposlen v RLV

REDKO ZADOVOLJSTVO

Ne vem,
 je li res,
 da menihi ženske
 ljubijo bolj strastno, -
 že zaradi tega
 bi postal menih,
 spodrecal bi si kuto -
 in kako bi skakal
 po poljih človeške neumnosti! -
 saj to je res,
 a ne? -
 da v samostanskih kletah
 zorijo najboljša vina, -
 že zaradi tega
 bi postal menih,
 prek obzidja zrl bi v doline
 in se smejal njim,
 ki častijo lepe nade;
 kaj vem, kje
 sem slišal,
 da v tihih hodnikih samostana

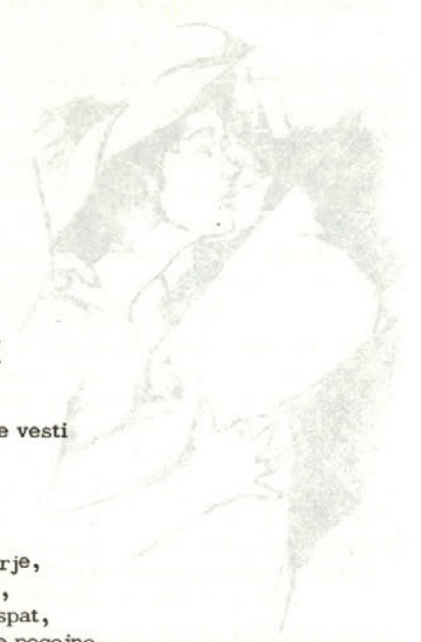
so takšna čtiva neprebrana, -
že zaradi tega
bi postal menih,
pogrnil bi si mizo zadovoljstva
in zaplul v morja nepoznana,
a spet na ceste sred' življenja!

ZADOVOLJNA REDKOST

Nenadoma
sem odkril,
da sem bog,
troedini,
nepojmljiv in večen,
strog in nepravičen,
neviden, nekje...
Sploh veste,
kakšen občutek je to,
biti bog,
igraš se,
mešaš blato,
smešne možičke
potiskaš v nasprotja,
in kakor se ti zdi,
izbereš konec.
Zastrupljam, ni težko,
in kako je smešno,
ko se razjezim,
ko z molitvijo v očeh
nemočni in ponižni
prosijo še za večje zlo,
oh, kako lepo je to.

ŠTIRJE JEZDECI

Prepovedano je poslušanje vesti
in stiskanje pesti,
prepovedano je branje,
nezaslišane so sanje,
ubogajte krmarje,
ne, niso več v obzorju zarje,
ne stojte blizu oken, vrat,
vseeno je, če želite leči spat,
sedaj je petje dovoljeno le pogojno,
pljuvanje od sile je nevzgojno,
ne sme se več smejati z zobmi,
lesketanje dovoljeno ni z očmi,
vprašanja so le pičlo na izbiro -
za odgovore, ki dajejo naj pravo vero,
ne hodite po temi sami, sploh ne v dvoje,
tekanja nočemo, nikakor stranske hoje,
učenje je le v naših knjigah, do neke mere,
pisatelji so v zaporih za primere,
pesnikov ne potrebujemo, naj polnijo morišča,
odprte glave, vsi pošteni gredo na strelišča.
Ubijajo se zdravi stari in bolni mladi,
lačni, siti v snegu in cvetje v pomladi,
kazalec večno bo na sedmo zjutraj,
vsak dan je obvezno delo zgoraj brez in zunaj,
na okopih, za vaš grob ob slehernem uporu,
želimo si jih, smejimo se umoru,
in če ne bo tako, potem gorje,
razpršimo, v zrak spustimo naš svet smeje,
saj nikogar ni, da nam zabrani naše muhe,
morda zato, da potlej stvarno apokalipso
tudi zapustimo kakor muhe!

TRANSCENDENCA - NADČUTNOST

Kaj morem, če sedim in pišem,
ne bom zato znorel,
svoje cilje imam!
Res svojemu telesu ne uidem, tudi prostoru, ne času,
poletim pa le nedaleč,
stran ali komurkoli že navkljub
se smejim z žalostnim obrazom:
"Ja, kaj mi pa morejo!?"
"Sanjam," bi rekel Kralj,
in čeprav so ga ustrelili,
verujem vanj in v črno bele avtobuse,
Machu Picchu je nekje v gorah,
iz Nazce pelje pot drugam,
svet mojih misli nima ostrih črt,
hedonskih občutkov ne pozna,
ker je moj, je plastičen, gnetljiv -
večkrat sem že bil na Marsu,
lahko bi rekel, da z vesoljsko ladjo,
a ne maram trolbelj pouličnih mrcin;
kaj mondo, ti, nesramen mali,
misliš, da me uloviš, če ti pobegnem? -
Cooperju se ni posrečilo pobiti
zadnjega med Mohikanci, celo več jih je ostalo,
in v laseh spletične zale
se zasveti nov ...
vem, da je up, čeprav sije le kot
pramen sonca iz pravljичne dežele;
še ves planinski svet je takšen, mon ami,
in ko hlipanje v temi preraste hribe te,
se v dolini jezerce zaleskeče,
prek prepada in v zraku kakor orel
bi skočil vanj, se prerodil v princa
že onkraj sanj, na ramenih pa spet
z dragulji solz, kot da bi se kopal
dol nekje na afriškem rogu do sredine
Indijskega oceana brez valov,
z gladino tropsko zaspanega zrcala.

Poljub pošiljam sestrični kvekerči v novi Birmingham,
Čin Ših Huang Tiu še kar gradi Veliki zid,
segel je že v Moskvo,
kjer se igra dvoboj stoletja,
ne vidita se več šahista, šaha ne igrata več,
vmes je Beringov preliv,
deroč, globok in širok,
saj sploh za soseda prava meja ni -
zmeljem jih v prah čudesni,
iz njega ljubke možičlje naredim, nimajo še pušk,
igrali se bodo,
jedli pa le, kolikor jim volumen želodca njihovega zmore,
preostali darovi naj gredo v skrinjo dobrote:
piškote, marmelado, orehovo potico, vse v njo! -
in če ... -
raje jih kot pravičen bog sam pobijem,
kot da se med sabo koljejo enake rase!

In konec vsem, ki mislijo, da je
IMANENCA vsepovsod, povem, da lažejo,
da krilijo z žavbami in voskom popackane
neposlušne perutnice:

"MOJ SEN, TOVARIŠI, JE NEUSTAVLJIV,
NE UMRE, -

SEDAJ JE V JUTROVI DEŽELI!
(SEM PAČ ČLOVEK, NA TO VAS OPOZARJAM,
KO BOSTE ŠLI NA MENE!")

BRUTO - TARA - NETO

Lažje je napisati
teško delavsko pesem
kot pa pesem delavcev težakov,
težje je njihovo delo
od pisanja pesmi,
pesnjenje pač ni težavno,
če težko delaš,
lažje delaš,
če težke pesniš,
težkim poješ lahkotneje,
lahkim najtežje,
ne sprejmejo te lahki kakor težki,
saj v delu lahki
so zapeti bolj,
kot so polni spon težaki.
Težke težaške težaki
težko razumejo, čeprav
so ravno za njih
najbolj utežene.

KOLIKO?

Številčna je moja zgodba,
že cel dan se mi v
glavi vrti 3 726,-,
35,60 kubnega metra,
pokličem 392,
v petnajstih dneh, sicer...,
ob pol sedmih bo kurir,
tovornine je za štiri...,
zamudnine za pet tisoč,
123647 je številka blaga,
na kontu 6250-64P50 izdaja, -
je danes dvajseti november?-
ob devetih v malico dve, tri partije,
v drugem predalu imam nož,
pod zaporedno številko..., ah,
sedaj je odmor in
še štiri urče ter trideset minut,
poročilo za november,
v njem devet kolon, po sedem vrst,
v njih pa od 0 do 10,
ob enajstih kupim sok,
podražili so ga za 15,-,
ni Martin, matična številka 064125,
le po 5 ton in še ti si zadnji,
v ozadju ropotanje števil na pisalnem stroju,-
tovariš, naredi mi do dveh!-
jaz grem dvajset do...,
in končno, ko pospravim šest svinčnikov,
tri kemična pisala in tri ravnila,
zaklenem prvo omaro z desne,
utrujen končam svoj osemurni delavnik
in s sedemdesetcentimetrskimi koraki zbežim.

Kaj nam bo naslov,
primer je iz življenja!

Krevljast in potolčen
invalid tretje kategorije,
kam greš?,
pred sabo nimaš steze,
za teboj je zametana gaz,
oddaljil si se od žene
in otrok in sam si
na planetu svojem, ker
mrziš ljudi, vse ljudi;
vsi ljudje pa niso zlobni.

Ne sodelavcev ne prijat' ljev
nikoli pravih nisi imel,
in ko te je tedaj zlomilo,
ni bilo tako, kot praviš;
vsak te je zagovarjal
in ti želel pomoči,

a nisi hotel in takrat si zasovražil,
telo mlado pa ti je zvižal,
bolj kakor rana teža starosti,
in lezel si vase in mrzel,
vztrajno si klanjal se navzgor,
mrzel in delal enakim zdrahe.

Izgubil si še pravico do dela,
veselega so te upokojili,
a v ječanju poletnih juter
nikoli nisi pozabil desetletij,
ki si jih v jami po tretjinah prebil;
revma in mrzli novembri so te dajali
vsako leto bolj in globlje
in že si zrl v zemljo in duhal
njen vonj trohnbni in večno pozabo
dosegel nekje v pripovedkah,
ki so ti jih peli še mlajši prijatelji.

BESEDA JE MESO POSTALA

"Da je večča, všečna,
vljudna in poljublja,
neoporečna in vsa srečna,
ljubi in obljublja...,

ta bo tvoja, sine moj,
takšno boš izbral,
in da zadovoljen boš z menoj,
bo očka kravico zaklal!"

Iz monologa Oče sinu

VANDAL

Jaz pa rožic bom natrgal,
jih odvrigel bom kjerkol'
in zapel bom tisto pesem,
da bo poletje vedno tu...

Al' pa:

cvetje bom pogladil nežno,
si na prsi ga pripel -
če ne zbudem se neumno
in ga vržem med plevel.

ILUSTRACIJE: Adi Pirtošek

Nadaljevanje s strani pred "prilogo"!

REZULTATI INOVACIJSKE DEJAVNOSTI ZDRUŽENIH ORGANIZACIJ V NAŠ KOMBINAT V LETU 1984

V delovni organizaciji RLV je lani 45 delavcev prijavilo 37 inovacijskih predlogov, realiziranih je bilo 25 predlogov inovacij, nagrade pa so izplačali skupno za 26 inovacij, in to za 13 inovacij glede na ekonomski prihranek od njihove uporabe, za 9 inovacij enkratne nagrade in za 4 inovacije akontacijske nagrade.

Za vse izplačane nagrade za inovacije je šlo lani v RLV skupno 703 825 dinarjev - pri skupnem ugotovljenem ekonomskem prihranku od uporabe inovacij 33 558 986 dinarjev.

V delovni organizaciji TE Šoštanj je lani 8 delavcev prijavilo 6 novih predlogov inovacij, priznane nagrade za inovacije pa so znašale skupno 600 050 dinarjev - pri skupnem ugotovljenem ekonomskem prihranku od uporabe inovacij 47 061 531 dinarjev.

V RLV in TE Šoštanj je tako lani skupni ugotovljeni ekonomski prihranek iz tega vira bil za 49 odstotkov večji kot leto prej.

V delovni organizaciji ESO je komisija za inovacije lani obravnavala 16 predlogov inovacij in jih 12 registrirala, nagrade pa so izplačali: za 8 inovacij enkratne - v skupnem znesku 58 200 dinarjev, za 6 inovacij pa skupno za 107 450 dinarjev nagrad po ugotovljenem ekonomskem prihranku v skupnem znesku 2 931 042 dinarjev.

V delovni organizaciji Sipak je komisija za inovacije lani obravnavala 14 predlogov inovacij, jih 12 na novo registrirala in zanje priznala enkratne ali akontacijske nagrade.

V delovni organizaciji EFE je komisija za inovacije lani obravnavala eno, že staro inovacijo dveh avtorjev, ki je od začetka uporabe do leta 1983 - kakor so izračunali - omogočila blizu 8,5 milijona dinarjev ekonomskega prihranka; in za to inovacijo so izplačali nagrado v skupnem znesku 338 126 dinarjev.

V Tiskarni je lani komisija za inovacije od predlogov inovacij, ki jih je obravnavala, 3 predloge prepoznala za koristne in 2 predloga za racionalizaciji, ocenila, da bi obravnavani predlogi omogočili okoli 220 tisoč dinarjev ekonomskega prihranka, in zanje izplačala akontacijske ali enkratne nagrade.

V delovni organizaciji APS je lani komisija za inovacije obravnavala 1 inovacijski predlog, ki pa z vidika ekonomskega prihranka od njegove uporabe ni bil ocenjen in zato zanj nagrada ni bila priznana in izplačana.

Lani ugotovljeni ekonomski prihranki od uporabe inovacij v kombinatu so tako znašali skupno 86 998 565 dinarjev, vse priznane nagrade za inovacije pa 1 749 451 dinarjev, kar je za 93 odstotkov manjši znesek, kakor je bil zanje izplačan v letu 1983.

SODELOVANJE RACIONALIZATORJEV IZ NAŠEGA KOMBINATA NA RAZSTAVAH INOVACIJSKIH DOSEŽKOV IZVEN NAŠEGA KOMBINATA

Racionalizatorji in OZD našega kombinata so - tako kot prejšnja leta - tudi lani sodelovali s svojimi novejšimi inovacijami na različnih razstavah inovacijskih dosežkov s področja množične

inovacijske dejavnosti. Vsejugoslovanske razstave izumov in tehničnih izboljšav RAST YU '84 na Reki so se z inovacijami svojih racionalizatorjev udeležile delovne organizacije RLV, TE Šoštanj, ESO, Sipak in EFE (RLV s tremi inovacijami in s prav toliko tudi ESO, Sipak s štirimi, TE Šoštanj in EFE pa vsa ka z eno).

Za nekatere razstavljenе inovacije izven kombinata so naši racionalizatorji in njihove delovne organizacije prejeli lepa priznanja. Delovna organizacija Sipak, denimo, je zbudila veliko pozornost s svojim novim avtomatom za horizontalno povezovalne industrijskih izdelkov; zanj je na razstavi RAST YU na Reki in leipziškem sejmu prejela zlato plaketo (o tem smo v Rudarju - Informatorju tudi že pisali).

Delovna organizacija RLV je prejela za dve razstavljeni inovaciji nagradi na občinski razstavi inovacijskih dosežkov. Za eno inovacijo (križiščna sekcija jamskega hidravličnega podporja) pa bo mogoče prejela kakšno priznanje in nagrado še na katerem natečaju, ki se ga bo z njo udeležila.

Delovna organizacija ESO tudi ni ostala "praznih rok" ob razglasitvi rezultatov tovrstnih natečajev, ki se jih je udeležila. Prav tako ne tudi delovna organizacija TE Šoštanj, saj je njen racionalizator, avtor inovacije "Predelava mlinov za premog DGS 70", na občinski razstavi inovacijskih dosežkov za to inovacijo prejel prvo nagrado in priznanje v delu natečaja za dosežke s področja množične inovacijske dejavnosti v občini.

DOBITNIKI TRADICIONALNIH DIPLOM NAŠEGA KOMBINATA ZA RACIONALIZATORSTVO NA LETOŠNJEM SREČANJU RACIONALIZATORJEV

Dobitniki iz DO RLV

Ignac LEDNIK (iz Zračnja) in Ivan ZAPUŠEK (iz DSSS DO) - "zlata" diploma za racionalizacijo "Strojno nabijanje mreže na opaž s sponkami"

Ivan HRIBERŠEK (posmrtno, delal je v Jamski mehanizaciji) in Milan ŠPIČKA (iz Jamske mehanizacije) - "srebrna" diploma za racionalizacijo "Sprememba zaščitnega pokrova na povratni postaji transporterja SKAT"

Karel GRILC (že v pokoju) - "zlata" diploma za racionalizacijo "Omet plašča"

Stane CEVZAR (iz Jamske mehanizacije) - "bronasta" diploma za racionalizacijo "Predelani žleb za transporter TOT"

Štefan VRTAČIČ in Jože HRIBERNIK (oba iz Jamske mehanizacije) - "srebrna" diploma za racionalizacijo "Snemalna naprava za pogonsko zvezdo in gred na reduktorju transporterja PK-3M"

Vinko GRENKO (iz Zunanje dejavnosti) - "srebrna" diploma za racionalizacijo "Predelava mehanske sklopke za viličar 3,5 t"

Jože ČEPIN, Jože VALOH (oba iz Jame Preloge) in Marjan CAFUTA (iz Jamske mehanizacije) - "bronasta" diploma za racionalizacijo "Drog za potiskanje podaljškov"

Matevž STROPNIK (iz Jamske mehanizacije) - "zlata" diploma za racionalizacijo "Polž za strojno potezno napravo 5 t in SOM"

Ivan PEČOVNIK (iz DSSS DO) - "bronasta" diploma za racionalizacijo "Nastavek za zračno hlajenje motorjev"

Janez VODONČNIK (iz Kopalnice) in Friderik ČOKLČ (iz Jamske mehanizacije) - "bronasta" diploma za racionalizacijo "Luknjač"

Dragan HAŽIČ (iz Jamske mehanizacije) - "bronasta" diploma

za racionalizacijo "Predelava povratne postaje napredovalnega stroja F-6"

Jože ROŠKAR in Jože POLJANŠEK (oba iz Jamske mehanizacije) - "bronasta" diploma za racionalizacijo "Dopolnitev sekundarne zaščite kompaktno postaje RK tipa 5 KTA 630 kM, (800 kM)"

Husein DJUHERIČ (iz Jame Škale) - "bronasta" diploma za racionalizacijo "Sekira za razkosavanje večjih kosov premoaga"

Anton ŽNIDAR (iz Priprav), Stane CEVZAR in Janko ARISTOVNIK (oba iz Jamske mehanizacije) - "zlata" diploma za racionalizacijo "Naprava za dviganje lokov z delovnim organom stroja PK-3M"

Stane CEVZAR, Jurij KOSTRIC (oba iz Jamske mehanizacije), Lovro KOS, Jože LAMPRET in Jože VALOH (vsi trije iz Jame Preloge) - "bronasta" diploma za racionalizacijo "Pomožna hidravlična stojka, pritrjena na stropnik podporja DOWTY"

Dobitniki iz ESO

Albin VENIŠNIK, Jože TRPIN, Vlado BERLOT in Pavel PLANINC (vsi iz Vodovodno-toplovodnih obratov) - "zlata" diploma za racionalizacijo "Serijska predizdelava priključnih cevi za radiatorje in razvod za DOM 101"

Vlado KEMEC, Rafael KOPITAR in Oto SEMPRIMOŽNIK (vsi iz Strojnih obratov) - "srebrna" diploma za racionalizacijo "Orodje za krivljenje pločevine 60 za dvojno vez"

Vladimir MRAK in Anton PIRMANŠEK - pred kratkim je umrl (oba iz Elektro obratov) - "bronasta" diploma za racionalizacijo "Gigatonski telefonski aparat"

Srečko PEČNIK in Franc GERL (oba iz Krovsko-ključavničarskih obratov) - "bronasta" diploma za racionalizacijo "Orodje za kovanje vzvodov in kavljev za verige"

Dobitniki iz TE Šoštanj

Janez TERBOVŠEK - "zlata" diploma za racionalizacijo "Avtomatsko prevzemanje obtežbe TBA 4"

Franc POLIČNIK - "bronasta" diploma za racionalizacijo "Plinska zapora v povratnem vodu ležajnega-tesnilnega olja generatorja 4"

Stane SEVČNIKAR - "bronasta" diploma za racionalizacijo "Tokovna merilna varovalna kapica"

Diana Kujan
in uredništvo

Komentar diplomiranega inženirja strojništva Petra KLEMENŠKA, zaposlenega v DSSS našega kombinata - RTP

OZD našega kombinata so bile doslej v občini Velenje med vodilnimi gospodarskimi organizacijami v množični inovacijski dejavnosti in so tudi v Sloveniji in Jugoslaviji dosegale v njej vidne rezultate.

Bodo tudi v prihodnje?

- Število inovacijskih predlogov v kombinatu se je v letu 1984 v primerjavi z letom prej zmanjšalo za 30 odstotkov.
- Izračunana in ocenjena gospodarska korist od uporabe inovacij v preteklem letu je bila absolutno sicer večja (za 23 odstotkov) kakor od uporabe inovacij predlani, vendar zaradi inflacije.
- Tudi vrednost lani izplačanih nagrad za inovacije je bila bistveno manjša - več kakor za 50 odstotkov - kot leto prej.

Letošnje srečanje naših racionalizatorjev je bilo kar številno.

Jože Trpin iz ESO med sprejemanjem diplome

V razpravi na srečanju je sodeloval tudi Roman Jurič iz občinskega sindikalnega sveta.

- Zmanjšalo se je tudi število predlagateljev inovacij.

To so gotovo neugodna gibanja v inovacijski dejavnosti našega kombinata, veljajo pa predvsem za delovno organizacijo RLV, ker je njen delež pri tej dejavnosti kombinata daleč največji.

Kje vse tičijo vzroki, da je situacija naše inovacijske dejavnosti takšna, najbrž ne bi bilo težko ugotoviti. O njih veliko govorimo in pišemo, saj niso take razmere v tej dejavnosti samo naša specialnost, ampak vsejugoslovanska. Zdi pa se nam skoraj nerešljiv problem, kako razmere v inovacijski dejavnosti izboljšati.

Vsi minimalni formalni pogoji (pravilniki, komisije) za izvajanje inovacijske dejavnosti so izpolnjeni, a rezultati v njej še zdaleč niso takšni, kot si jih želimo. Očitno je to še veliko premalo in samo čakanje, da bo ta dejavnost sama od sebe nekoč zaživela, v obsegu kakršnega si želimo, ne bo obrodilo sadov. Lahko se zgodi, da bodo rezultati po kakšnem letu zopet bistveno nad povprečjem, vendar to bi bilo zgolj naključje, ne pa rezultat organiziranega strokovnega dela, ki edino lahko zagotavlja iz leta v leto večji razmah inovacijske dejavnosti.

Marsikje je bilo že poudarjeno, da množična inovacijska dejavnost lahko dopolnjuje in mora dopolnjevati razvojno dejavnost v vsaki zaokroženi OZD in v njeno smotnost zato najbrž nihče ne dvomi. Vendar ko je treba vanjo kaj investirati, se že zatakuje. Lep primer za to je potreba po zaposlitvi profesionalca na tem področju tako v RLV kakor tudi v ESO, o kateri se že dolgo pogovarjamo, vendar je nikakor ne znamo zadovoljiti. In je še tudi vse do tedaj ne bomo, dokler bomo gledali na takšne nujno potrebne profesionalce kot na formalne administratorje.

Hkrati s tem bi bilo namreč treba koreniteje spremeniti naš splošni odnos do dejavnosti. Vsi, ki imajo možnost, da vplivajo na potek uresničevanja in obravnavanja inovacijskih predlogov, bi morali namestiti za to več rednega delovnega časa. Zelo veliko lahko vplivajo na to vodstveni in poslovodni delavci. Konec koncev inovacijska dejavnost le ne bi smela ostati neka stranska dejavnost; delo, s katerim se ukvarjajo samo ljubitelji ali tisti, ki imajo čas - če pa sicer govorimo, kako važno je izrabiti svoje lastno znanje, o pomembnosti inovacij za uspešno gospodarsko stabilizacijo itd.

Najbrž ne bi bilo slabo, če bi za pozivitev inovacijske dejavnosti pozikovali uvesti višje oblike organiziranosti; take, ki bi spodbudile sposobne delavce za ustvarjanje k večji aktivnosti. Najbolj znane oblike - ki se pri nas že tudi uveljavljajo - so: krožki, samopravne delavske skupine, usmerjena množična inovacijska dejavnost ipd. Nekatere OZD v Sloveniji imajo te oblike že uvedene in žanjejo z njimi kar lepe uspehe. Seveda pa je nemogoče kar direktno prenesti neke metode iz ene v drugo OZD. Lahko izrabljamo samo nekatere izkušnje tistih, ki so na tem področju že pred nami. Torej si bomo v glavnem morali sami najti najustreznejši način za izrabljanje svojega potenciala za inovacijsko dejavnost. In od tega bo odvisna tudi naša prihodnost.

Iz pomenkov z nekaj najuspešnejšimi racionalizatorji v našem kombinatu

Marjan HACE, inženir rudarstva, vodja delovne skupnosti RLV Zračenje, je eden iz skupine sedmih racionalizatorjev RLV, ki so na lanski jugoslovanski razstavi tehničnih izumov in izboljšav RAST YU na Reki prejeli bronasto priznanje za razstavljeno racionalizacijo "Generator lahke zračne pene za gašenje jamskih požarov". Prikaz uporabe te naprave ste si lahko ogledali lansko jesen v predvajanjem filmu po ljubljanski televiziji "Nesreča v rudniku".

Inženir HACE je o tej racionalizaciji dejal:

"Generator lahke zračne pene za gašenje jamskih požarov ima veliko prednost, predvsem z vidika varnosti reševalcev pri gašenju jamskih požarov. Požare v jamah smo gasili z vodo, dokler še nismo imeli teh naprav. Pri takem gašenju pa je bilo treba priti v neposredno bližino ognja in to je bilo nevarno. Ne le zaradi ognja in vročine, temveč tudi zaradi morebitnih eksplozij v okolju s požarom. Teh nevarnosti ob uporabi generatorja lahko zračne pene ni. Prednost tega pripomočka je tudi v tem, da je lahko prenosen. Njegov največji del je ventilator, ventilatorjev pa je po jamskih delovnih prostorih veliko. Torej so ob požaru v njih kar pri roki za montažo generatorja.

V spomin ...

V naši delovni organizaciji APS je letos že drugič zaplapolala črna zastava. Nazadnje v počastitev spomina na delavca APS Karla PLEVNICA, po poklicu šoferja. Umrli je, ker mu je klonilo srce, tako rekoč sredi dela.

Karel Plevnik se je rodil 25.10.1944 v Spodnjem Doliču, v kmečki družini. Po končani osnovni šoli je do odhoda k vojakom pomagal staršem na kmetiji. Želja po znanju in za boljšim kosom kruha pa ga je po prihodu iz vojske pripeljala v šolo za voznike motornih vozil, ki jo je tudi uspešno končal.

Prva leta po končani poklicni šoli je bil šofer tovornjaka v nekaj manjših slovenjegraških OZD, leta 1971 pa se je zaposlil v avtoparku RLV, iz katerega se je razvila delovna organizacija REK APS, in delal v njej vse do svoje prerane smrti.

Pokopali so ga 26. februarja na pokopališču v Šmartnem pri Slovenem Gradcu; ob navzočnosti množice njegovih znancev, sodelavcev, prijateljev, sorodnikov.

Vsem, ki smo ga poznali, bo ostal v trajnem spominu!

Branko LEDINEK

Na moje mnenje, da menda ni racionalizatorja in izumitelja, ki bi ostal le pri enem inovacijskem predlogu; da je ukvarjanje z inovacijami za človeka, ki je nagnjen k snovanju inovacij, nekakšna strast, pa je odvrnil:

"Odkar delam, se ukvarjam tudi z raznimi izboljšavami delovnih postopkov, naprav, delovnega okolja. Saj k temu me spodbuja tudi delo, ki ga opravljam. Koliko mojih inovacijskih predlogov je uresničenih, pa niti ne vem, ker včasih takšnih predlogov nismo prijavljali. Sicer pa me k inovacijski dejavnosti spodbuja predvsem veselje do dela, že lja, da bi vse delo potekalo v redu, da bi delavcem, ki opravljajo težka dela, delo olajšal, povečal njihovo osebno varnost pri njem. V delovni skupnosti Zračenje imamo kar precej delavcev, ki se ukvarjajo s tehničnimi izboljšavami; okoli 10 odstotkov. Sploh je veliko delavcev dovolj sposobnih, da to ali ono v zvezi s svojim delom izboljšajo. Vendar to ni dovolj. Že to, da človek neko inovacijsko zamisel teoretično domisli, torej še preden jo začne praktično uresničevati, terja od njega veliko časa, običajno prostega, in energije. Nagrade za ves ta napor pa so smešno male, le simbolične. Tudi zato, ker se običajno najbolj zaželjena osnova zanje, ekonomski prihranek od uporabe inovacije, vedno ne da izračunati; druge možne osnove za nagrade, povečanje varnosti, osebne zaščite delavcev pri delu, zboljšanje delovnih razmer zaradi uporabe inovacije sploh - pa se slabo vrednotijo, ker so težko merljive, pomembne pa so morda še bolj kot neposredno merljiv ekonomski prihranek."

Jože VALOH, zaposlen v RLV - TOZD Jama Preloge, je na letošnjem srečanju racionalizatorjev iz našega kombinata prejel dve "bronasti" diplomi; eno kot soavtor za inovacijo "Drog za potiskanje podaljškov" in eno kot soavtor za inovacijo "Pomožna hidravlična stojka, pritrjena na stropnik podporja DOWTY".

O slednji inovaciji je povedal:

"Pomožne hidravlične stojke za podporje DOWTY uporabljamo že tri leta, vendar so nam jih šele lani priznali za racionalizacijo. Sicer pa

nam jih izdelujejo v Prvi petoletki v Trsteniku, SR Srbija.

Uporabljamo jih na čelu DOWTY B-3. Vezane so na hidravliko in zato pomenijo uspešno in koristno zamenjavo težkih klasičnih stojk. Saj klasične stojke je bilo treba nositi s čela na čelo. A ker teh hidravličnih stojk še nimamo povsod, kjer jih potrebujemo, jih je tudi še treba prenašati. Če bi bile vgrajene v osnovo sekcij hidravličnega podporja, bi se ob potrebi samo aktivirale za funkcije, ki jih imajo.

Jože bo letos odšel v pokoj. Zato sem ga povprašala še, kakšne misli ga ob tem obletavajo. Dejal je:

"Veliko se je spremenilo v naših jamah. Posebno od takrat, ko je bilo uvedeno hidravlično podporje. Vsa leta svoje zaposlitve sem se s sodelavci vedno trudil, da bi kaj izboljšal, popravil, dopolnil. Veliko se da narediti posebno za izboljšanja delovnih razmer, boljše gospodarjenje z materialom in denarjem. Končno smo v naši družbi le spoznali pomen svojega lastnega znanja, tehnologije. Zato v zadnjem ča-

su tako pozivamo k vključevanju v inovacijsko dejavnost. Vendar pa je denarna spodbuda za ukvarjanje z inovacijami premajhna, da bi se ga lotilo več ljudi. Res pa je tudi, da mora veselje do boljšega, novegabi ti v človeku, saj samo denar ne spodbuja napredka.

Čeprav odhajam v pokoj, ne mislim nehati z inovacijskim delom. Toliko stvari se še dá izboljšati, in če ne bom več 'izumljal', bom pa doma kaj popraviljal."

V prihodnjih številkah naprej!

Pogovarjala se je Diana Kujan

Vabilo na rudarsko strokovno posvetovanje

Odsek za rudarstvo v sklopu ljubljanske univerze in Zveza geoloških, rudarskih in metalurških inženirjev in tehnikov Slovenije vabita interese na letno rudarsko strokovno posvetovanje 1985, ki bo potekalo v petek, 29. marca, dopoldne in popoldne v predavalnici P-5 v pritličju Aškerčeve 20 v Ljubljani.

Program dopoldanskega dela posvetovanja, z začetkom ob 9. uri in vodjem prof. dr. Jožetom HRASTNIKOM, dipl.ing.rud.

1. Odprtje posvetovanja (uvodno besedo bo imel prof.dr. Janko Kernc, dipl.ing.el., predstojnik Odseka za rudarstvo)
2. Pedagoško delo rudarskega odseka ob izpolnjevanju zahtev slovenskega rudarstva in zakonskih določb (prof.dr. Franc Vidergar, dipl.ing.rud., Ljubljana)
3. Odpadne vode in zaščita človekovega okolja (prof.dr. Drago Ocepek, dipl.ing.rud., Ljubljana)
4. Hidravlično dobivanje - točni naslov predavanja bo še sporočen (prof.dr. M.L. Jeremič, dipl.ing.rud., Ontario, Kanada)
Odmor (10.45 - 11.00)
5. Smernice za uvajanje mehaniziranega odkopavanja v premogovnikih Jugoslavije (prof.dr. Rudi Ahčan, dipl.ing.rud., Ljubljana)
6. Primena kondicionalne raspodele verovatnoće u proceni rezervi rude sedimentnog ležišta urana Žirovski vrh (prof.dr. Mirko Perišić, Beograd, Aleš Bizjak, dipl.fiz., Ljubljana, Momčilo Stojanović in Bojana Grkovič, programerja)
7. Proizvodnja karbonskih skrilavcev s samorodnim živim srebrom z vidika osebne in zdravstvene zaščite rudarjev (Uroš Bajželj, dipl.ing.rud., mr.sc. A.Kobal, prof.dr. P. Stegnar, vsi Ljubljana)
Odmor (13.00 - 15.00)

Program popoldanskega dela posvetovanja, z začetkom ob 15. uri in vodjem prof. dr. Francem VIDERGARJEM, dipl.ing.rud.

1. Podzemno vplinjavanje (prof.dr.Emil Eberl, dipl.ing.rud., Ljubljana)
2. Današnje gledanje na hidrogeologiju ugljenog ležišta Koromačno, Istarski ugljenokopi Raša (Mirko Tomašič, dipl.ing.geol., Raša)
3. Rezultati dosadašnjih istraživanja i pogledi na razvoj pridobivanja u ugljenokopu Koromačno te osvrt na inozemna iskustva (Egidio Milevoj, dipl.ing.rud., Raša, prof.dr.Vladimir Abramović, dipl.ing.rud., Zagreb, Ramiz Ševki, dipl.ing.rud., Raša)
Odmor (16.45 - 17.00)

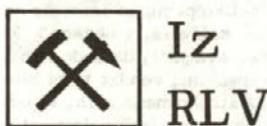
4. Mehanizirano odkopavanje premoga po sistemu vertikalne koncentracije s podporjem hemscheidt - 3200 kN pri uporabi enega transporterja (Franc Žerdin, dipl.ing.rud., Titovo Velenje)
5. Uporaba sider in brizganega betona kot začasne podgraditve rudar-

skih investicijskih objektov pred vgraditvijo definitivne podgraditve iz litega betona - izvedba in izkušnje (Jurij Jurančič, dipl.ing.rud., Peter Podkrajšek, dipl.ing.rud., Albert Šafer, dipl.ing.rud., vsi Ljubljana)

6. Vzdrževanje rudarskih strojev (Boris Hamrla, dipl.ing.rud., Ljubljana)

Predavanja so časovno omejena na 20 minut. Po vsakem predavanju je predvidena diskusija. Posvetovanje bo končano najkasneje ob 19. uri.

Strečno!

Kako proizvajamo?

Proizvodnja lignita v mesecu februarju 1985 v primerjavi s proizvodno nalogo iz osnovnega, letnega načrta ter proizvodno nalogo iz mesečnega načrta:

Jama Preloge	145 780 ton lignita	(144,01 %; 99,04 %)
Jama Pesje	39 600 ton lignita	(111,20 %; 68,87 %)
Jama Škale	92 160 ton lignita	(110,24 %; 117,85 %)
Priprave	27 360 ton lignita	(101,78 %; 99,13 %)
Izobraževanje	60 520 ton lignita	(108,23 %; 109,64 %)
Investicije	2 580 ton lignita	(57,53 %; 112,17 %)

RLV 368 000 ton lignita (119,59 %; 100,00 %)

Delovnih dni smo imeli v februarju 23 - od tega 22 rednih in eno "rdečo" soboto.

PROIZVODNI NAČRT ZA MAREC 1985

V primerjavi s proizvodnimi nalogami iz letnega načrta!

Jama Preloge	111 301 ton lignita	(140 000)
	4 452 t/dan	(5 600)
Jama Pesje	62 750 ton lignita	(62 500)
	2 510 t/dan	(2 500)
Jama Škale	95 000 ton lignita	(107 500)
	3 800 t/dan	(4 300)
Priprave	29 211 ton lignita	(31 250)
	1 168 t/dan	(1 250)
Izobraževanje	55 250 ton lignita	(62 500)
	2 210 t/dan	(2 500)
Investicije	4 875 ton lignita	(2 500)
	195 t/dan	(100)
RLV	358 387 ton lignita	(406 250)
	14 335 t/dan	(16 250)

Delovnih dni bomo v marcu imeli 25 - od tega 23 rednih, vključno s solidarnostno soboto (23.3.), ter dve "rdeči" soboti (9.3. in 30.3.) - ali enako kot smo predvideli v letnem načrtu.

Od 1.1. do 1.3.1985 smo v energetskih temeljnih organizacijah RLV delali 49 dni, kolikor smo jih predvideli tudi v letnem planu, in pridobili 750 000 ton premoga, po letnem planu pa ga bi morali pridobiti 695 550 ton./Proizvodni sektor DSSS RLV, služba za tehnične plane in analize/

Telefoni poslovne enote Izletnika - Celje v Titovem Velenju po nanovo pridobljenih telefonskih priključkih

- (063) - 855 061 vodja PE Titovo Velenje
 - 858 796 vodja turistične agencije
 - 856 534 prometna služba
 - 853 198 turistična agencija
 - 858 646 informacije in mesečne vozovnice

ODŠLI SO V POKOJ

Franc RUŽIČ, upokojen 14. decembra 1984
Rojen 4. oktobra 1935 v Bakovcih pri Murski Soboti.

Poročen z Ido, rojeno Završnik.

Od leta 1957 do leta 1963 je delal v rudniku Trbovlje, od leta 1964 do leta 1968 v RLV, od leta 1968 do leta 1970 v cinkarni Celje in nato do upokojitve zopet v RLV; v pokoj je odšel iz Ja-

me Pesje.

Leta 1962 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1971 še za kvalificiranega kopača.

V času zaposlitve v RLV je bil dejaven tudi v samoupravnih organih.

Nežka KUŠER, upokojena 14. decembra 1984
Rojena 30. septembra 1939 v Hrastju, občina Šentjur.

Mati treh otrok: leta 1959 rojene Milene, leta 1961 rojene Ludvike in leta 1970 rojene Bernarde.

Od 6. septembra 1972 je neprekinjeno delala kot navadna delavka v Sípaku.

Prej je bila zaposlena v več OZD v naši občini: v Gorenju TGO, tovarni usnja v Šoštanju, v hotelu Paka in gostilni Pod gradom.

Anton KRAJNC, upokojen letos 14. januarja

Rojen 30. januarja 1937 v Hrastovcu pri Velenju.

Februarja 1979 se je kot invalid zaposlil v Sípaku, temeljni organizaciji Kovinski izdelki in galanterija, kjer je do upokojitve opravil letna dela pri izdelovanju naprav za pakiranje.

Franc REDNAK, upokojen 21. januarja
Rojen 31. marca 1933 v Cirkovcah pri Velenju.
Od 6. januarja 1959 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je v rudniškem zunanjem obratu, leta 1961 je bil premeščen najprej v Jamo vzhod in nato nazaj v zunanje obrate, leta 1978 pa v Kopalnico, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1968 je opravil izpit za kvalificiranega cirkularista. Nagrajen in dobitnik priznanja za vestno in požrtvovalno delo v delovni organizaciji in za udarniško delo pri povojni izgradnji Velenja.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih.

Janez FINK, upokojen 19. februarja
Rojen 17. avgusta 1926 v Poljčanah. Poročen s Franciško, rojeno Plešnik.
Od 21. maja 1954 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je pri ropanju stolk v jami. Leta 1958 je zaradi nastanka invalidnosti bil premeščen v rudniški zunanji obrat, leta 1960 najprej k rudniškim investicijskim delom in

nato zopet v zunanji obrat, leta 1961 pa v Klasirnico, kjer je delal vse do upokojitve.

Leta 1956 je opravil izpit za kopača.

V času zaposlitve v RLV je bil dejaven tudi v sindikatu in pri krvodajalstvu.

V povojni izgradnji se je udeležil tudi ene od zveznih mladinskih delovnih akcij in v priznanje za prizadevno delo na njej prejel udarniško značko.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in dveh priznanj za zasluge pri razvoju prostovoljnega krvodajalstva.

Justin VERBOTEN, upokojen 22. februarja
Rojen 11. aprila 1928 na Paškem Kozjaku.

Poročen z Marijo, rojeno Borovnik.

Leta 1947 se je zaposlil kot lesni delavec pri Gozdnem gospodarstvu Slovenj Gradec, vse od avgusta 1949 pa je neprekinjeno delal v zunanjem obratu RLV - od 1. januarja 1978 v Zunanji dejavnosti.

Leta 1967 je opravil izpit za kvalificiranega cirkularista.

V letih 1956 in 1957 se je udeleževal udarniških akcij za izgradnjo Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in priznanja za udarniško delo.

Franc KVARTIČ, upokojen 28. februarja
Rojen 29. julija 1933 v Škalah. Poročen s Stefanijo, rojeno Meža.

Ob upoštevanju njegove zaposlitve v jamskem delu RŠC Velenje (v letih 1963 - 1974) in služenja vojaščine je vse od leta 1952 delal v RLV; najprej pri kovaških delih, potem pa do upokojitve pri jamski mehanizaciji.

V RLV se je zaposlil kot kvalificirani kopač, leta 1967 pa se je ob delu usposobil še za kvalificiranega jamskega ključavničarja.

Dobitnik zlate Galusove in Napotnikove značke za dolgoletno delo na področju kulture in odlikovanja za dolgoletno vestno in požrtvovalno delo v RLV.

Rudi RAMŠAK, upokojen 28. februarja
Rojen 21. oktobra 1933 v Lindeku pri Frankolovem.

Poročen z Marijo, rojeno Kotnik.

Od 2. avgusta 1971 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot skupinovodja v rudniški delavnici za popravilo lokov jeklenega jamskega ločnega podporja, po opravljenem strokovnem

izpitu za nadzornika pa je vse do upokojitve bil nadzornik v Jamskem transportu.

Leta 1961 je končal politično šolo v Slovenskih Konjicah, leta 1971 delovodsko strojno šolo v Ljubljani, strokovni izpit za nadzornika pa je opravil leta 1973.

Dejaven je bil tudi v sindikatu.

Udeležil se je tudi ene od udarniških delovnih akcij širšega pomena.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

(Po podatkih iz kadrovskih služb OZD in oddelka socialne službe naše sestavljene organizacije za pokojninsko in invalidsko zavarovanje - Eva BIŠKOP!)

OGLASA

PRODAM enosed. Podrobnejše informacije lahko dobite v Stanetovi 3/8 na Kardeljevem trgu v Titovem Velenju - vsak dan popoldne.

Za 26 000 dinarjev PRODAM stereo kasetni avtomobilski radio BLAUPUNKT - ESSEN 21, z vso ustrezno dokumentacijo. Podrobnejše informacije lahko dobite prek telefona 853 411, Titovo Velenje - vsak dan dopoldne in popoldne.

Na pot smo krenili s Titovega trga v Titovem Velenju.

Del poti proti Graški gori so nas spremljali otroci iz Plešivca.

Tretji dan smo šli proti Topolšici...

Tudi na letošnjem pohodu je bilo precej pohodnikov iz našega kombinata.

17. pohod po poteh legendarne XIV. divizije v naših krajih

ZA KAR SEM UMRL, BI HOTEL ŠE ENKRAT UMRETI...

Tako je v svoji pesmi zapel Kajuh, podobno je rekel prenekateri partizan. Narodnoosvobodilni borbi, junaštvu borcev NOV se je letos s pohodom po poteh slavne XIV. divizije v naših krajih poklonilo več sto mladih. Prehodili so okrog 100 kilometrov dolgo pot.

Pot XIV. divizije od Sedlarjevega do Topolšice smo prvič - takrat sem še tudi jaz bil mladinec - prehodili leta 1952. Pohodniki smo na tem prvem pohodu bili oblačeni po partizansko, na rameh smo nosili prave puške in v njih pravo municijo. Spomini na ta prvi pohod in na leta NOB, ko sem partizane srečeval pri stricu na Paškem Kozjaku, pri kmetu Tomaznu v Andražu pa pri Koželju malo nad našo hišo, in spomini na čas, ko sem komaj enajstleten deček ležal v bolnici Vesna v Topolšici s prestreljenimi pljuči in poškodovano desno roko, zdravili pa so me partizanski zdravniki, me vežejo, da se pohoda po poteh XIV. divizije v naših krajih udeležim vsako leto.

Letošnji pohod je bil zame nekaj posebnega. Tri dni smo bili na njem. Malo je deževalo in kar precej snežilo, mraz pa se je spustil celo na minus dvajset stopinj Celzija. Kondicije mi ni zmanjkalo, čeprav smo hodili hitro. Na svojih petdeset let sem kar pozabil.

Na pot smo krenili s Titovega trga v Titovem Velenju. Prvi dan smo prišli prek Cirkovc do Plešivca, kjer smo prespali. Naslednji dan smo pustili za seboj Graško goro in prenočili v Ravnah nad Šoštanjem. Tretji dan pa smo nadaljevali pot do Topolšice. Tam smo pohod sklenili s kulturnim programom. Položili smo tudi vence k spomeniku, borci pa so mladim pripovedovali o težkih časih NOB, o nečloveškem trpljenju, pomanjkanju hrane, oblačil, municije, o utrujenosti partizanov pa kljub temu o njihovem trdnem prepričanju v svobodo naše domovine, v lepši jutrišnji dan. Mladi so zavzeto poslušali.

Borec XIV. divizije Branko Defer-Striček, ki se vsako leto udeleži tega pohoda, je na odru v Ravnah pri Šoštanju še posebej poudaril, da je tudi v današnjem času potrebno prepričanje, tokrat v uspešnost stabilizacijskih prizadevanj, saj sicer našega gospodarstva ne bomo rešili iz težav.

Med mladimi pohodniki je bilo tudi nekaj delavcev iz OZD našega kombinata. To so bili: Adolf Drogenik, Jože Satler, Boris Polak, Zvone Kodrun, Silvester Grčar, Zdenko Mikac, Miran Gorenc, Ivan Podpečan, Bojan Jeseničnik, Ferdo Einfalt, Jože Čas, Marjan Skaza, Branko Pavlič in morda še kateri. Večina od teh je takih, da se pohoda udeleži vsako leto. Z enim od njih sva skupaj sopihala po strmini navzgor. Glasno je razmišljal o junaštvu partizanov, o njihovi zavesti, moralni. "Mladi se moramo bolj povezati z njimi, kolikor jih še živi, da bomo lahko ustvarili boljše življenjske razmere," je dejal. Potolažil sem ga, da bomo že zmogli, le še naprej moramo negovati bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti - in besedo v družbi mora obdržati delovni človek. /Lojze Ojsteršek/

Srečno!